

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Pengerkatu 30 A 40

N:o 9 - Syyskuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

36. vuosikerta 1931

KOULUNEUVOS VALTER FORSIUS 75-VUOTIAS

75 vuotta täyttää syyskuun 14 p:nä kouluneuvos *Valter Forsius*. Pitkän ajan, jo vuodesta 1890 alkaen, on kouluneuvos Forsius toiminut maamme aistiviallisten, erikoisesti kuurojen hyväksi. Mainittuna vuonna tuli hän nim. Porvoon kuurojenkoulun johtajaksi. Tästä virasta hänet jo v. 1892 kutsuttiin maamme ensimmäiseksi Aistivialliskoulujen tarkastajaksi. Tästä virasta erosi hän, kuten kaikki muistamme, täysinpalvelleena syksyllä v. 1926. Mutta vaikka silloin hänen virallinen toimensa aistiviallistemme hyväksi päättyi ja hän muutti maaseudun hiljaisuuteen vanhuuden päiviään viettämään, niin on hän yhä vielä sittenkin suurella harrastuksella ja uhrautuvaisuudella varsinkin kuurojen asioita seurannut ja heidän harrastuksiaan auttanut. Mainitsemme tässä vain sen, että kouluneuvos Forsius hyväntahtoisesti on yhä pysy-

nyt meidän Kuuromykkäinliittomme puheenjohtajana. Nykyiseltä kotipaikkakunnaltaan Tammisaaresta on hän saapunut Liiton Keskushallituksen kokouksiin sekä viisailla neuvoillaan ohjannut keskushallituksen toimia. Samaa huolta on hän myös pitänyt Helsingin piirin "kuuromykkäin auttajayhdistyksen" toiminnasta, pysyen senkin puheenjohtajana. Vaatimattomalla, ystävällisellä, koruttomalla ja suoralla esiintymisellään on hän herättänyt kunnioituksen ja rakkauden kaikkien niitten sydämissä, joitten hyväksi hän on aikansa ja voimansa uhrannut ja yhä uhraa.

Tänä harvinaisena merkkipäivänä liikkuvat maam-

me aistivialliskoulujen suuren opettajakunnan ja lukemattoman monien kuurojen kiitolliset ajatukset rakastetun ja kunnioitetun kouluneuvoksemme ympärillä. Toivotamme rauhaa ja siunausta elämän illan lähestyessä.

KUROMYKKÄIN SUNNUNTAI

Mikä on "kuuromykkäin sunnuntai"? Oletteko siitä koskaan kuulleet, onko koulussa siitä teille puhuttu, tahi oletteko siitä muutoin tietoa saaneet?

Kuuromykkäin on tavallaan oma sunnuntainsa kirkkovuodessa. Voimme nim. sanoa, että kahdestoista sunnuntai kolminaisuudenpäivästä" on heidän sunnuntainsa. Minkätähden? Sentähden että jo kauan sitten kaikissa kirkoissa papit silloin saarnasivat kuuromykistä, rukoilivat heidän puolestaan ja kehoittivat ihmisiä auttamaan kuuroja ja kohtelevaan heitä kristillisellä rakkaudella. Jo satoja vuosia sitten lukivat papit mainittuna sunnuntaina kirkoissa sen raamatun kohdan, jossa kerrotaan kuinka Jeesus "Efäta" sanallaan aukaisi kuuron korvat ja paransi hänet johdolla. Tämä sama raamatun kohta on vielä nytkin saarnan tekstinä ensimmäisessä vuosikerrassa. Sen johdolla saarnataan kirkoissamme siis kuuromykistä joka kolmas vuosi 12:nä sunnuntaina kolminaisuudenpäivästä, joka on elo- ja syyskuun vaiheilla. Näin on tapahtunut kuten sanoimme jo satojen vuosien kuluessa Suomessakin. Siitä todistaa m.m. se vanha seinämaalaus vuodelta 1560, joka on löydetty Isonkyrön pitäjän kirkon seinästä. Tämä maalaus kuvaa tapausta, jolloin Jeesus paransi kuuromykkä-sokean. Kuvan ylälaitaan on vanhanaikaisilla kirjaimilla painettu "12 sunnuntai kolminaisuuden päivästä". Kirkkokansa katseli satojen vuosien vieressä siis tuota kuvaa papin saarnatessa tästä Jeesuksen ihmeellisestä laupeudentyöstä. (Tämä vanha kuva on joku vuosi sitten painettu tähän lehteen sekä toissa vuonna jaettu lahjakuvana Kuuromykkäin Joulun tilaajille). Emme tiedä muistavarko toisten pohjoismaitten kuurot "kuuromykkäin sunnuntaita". Ehkä he ovat unohtaneet sen niinkuin me suomalaisetkin. Mutta ainakin Tanskassa on herätty pitämään kuurojen piireissä tätä päivää pyhänä. Kööpenhaminan kuurojen seurakunnan kirkkoneuvosto nim. julkaisi painosta kuuromykkäin sunnuntaiksi tänä vuonna pienen lehden, joka jaetaan kuuromyksille luettavaksi. Lehdessä on muutamia, lyhyitä, kirjoituksia, jotka tahtovat kohottaa lukijain mieltä ylöspäin Jumalan puoleen ja muistuttavat heitä kuinka tärkeää ja kuinka onnellista on seurata Herraa Kristusta. Tämä on erittäin sopiva tapa viettää kuuromykkäin sunnuntaita. Kun kuulevain seurakunta hartaassa jumalanpalveluksessa kirkoissaan kuulee papin saarnaavan kuuromykistä, kehoittavan ihmisiä kohtelevaan heitä kristillisellä rakkaudella ja rukoilemaan heidän puo-

lestaan, niin onko oikein, että kuurot itse eivät tiedä mitään tästä, vaan viettävät tämän päivän kenties kevytmielisyydessä ja ajattelemattomasti? Ei tämä ei ole oikein. Pitäähän heidän toki ottaa jollakin tavalla osaa yhteisen seurakunnan rukouksiin ja tehdä tämä päivä itselleen rukous-, kiitos- ja hengelliseksi juhlapäiväksi. On siis kuurojen oma sunnuntai pelastettava unhoituksestaan. Siitä on tehtävä päivä, jolloin erikoisesti etsimme itsellemme hengellistä ravintoa, voimaa, herätystä ja Kristuksen tuntemista. Maaseudun yksinäisyydessäkin asuva kuuro voi viettää tämän päivän omassa hiljaisuudessaan hänkin tietäen, että tuhannet kristityt silloin rukoilevat hänenkin puolestaan. Ja kuuromykkäin yhdistysten sopii kahdententoista sunnuntaina kolminaisuuden päivästä järjestää vakavahenkisiä tilaisuuksia, joissa Jumalan valtakuntaa koskevia asioita pohditaan sekä opetetaan kuuroja valmistumaan siihen aikaan, jolloin heidän korvansa aukaistaan ja heidän kielensä siteet vapautetaan.

Tanskasta on meille lähetetty lehtinen, joka tänä vuonna kuuromykkäin sunnuntaiksi siellä jaettiin kuuroille luettavaksi. Suomennamme siitä seuraavan lyhyen palasen.

Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssa perillisiä. Room. 8: 17.

Olemme taas kokoontuneet kirkkoomme kiittämään Jumalaa Hänen suuresta rakkaudestaan meitä kohtaan, sekä muistelevaan sitä, että me kuurotkin olemme taivaan kirkkauden perillisiä. Kuinka onnellisia olemmekaan kun meillä on tämä toivo, tämä tietoisuus ijankaikkisesta autuudesta ja riemusta! Tämä toivo tekee elämämme keveämmäksi. Surujen ja vaikeiden keskellä ilahuttaa meitä se ajatus, että kerran kaikki suru ja tuska otetaan pois. Me olemme ijankaikkisen ilon perilliset ja me tiedämme, ettei taivaassa ole mitään sellaista, joka meitä vaivaisi ja kiusaisi. Puhdistukoon sydämemme, muuttukoon mieleemme, pyhitykööt ajatuksemme, syventyköön uskomme Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen! Olemme jo kouluissa oppineet tietämään, että meidän pitää uudestisyntyä päästäksemme taivaaseen, sillä sinne ei pääse kukaan, jolla on paha, saastainen sydän.

Mutta Jeesukselta saamme voiman sotimaan syntiä vastaan. Saamme Häneltä apua voittamaan kiusaukset, jotka meitä vetävät pois Jumalasta ja pysymään uskossa lujina.

Antakaamme tänä kuurojen sunnuntaina itsemme uudelleen Hänelle. Kiittäkäämme Häntä kaikesta

ilosta, jota Häneltä saamme. Mutta ennenkaikkea kiittäkäämme häntä siitä, että kuuroillekin on taivas avoinna.

J. Th. Jørgensen.

KUUROJEN JATKO-OPETUSKYSYMYKSIÄ

(Jatkoa)

Jos huomattaisiin, että oppilailla on innostusta jatko-opetukseen, niin voitaisiin sitten Turun, Kuopion ja Oulun kuuromykkäinkoulujen läheisyyteen perustaa omat jatkokoulut. Kaupungit voisivat luovuttaa näille kouluille maa-alat. Tai myöskin voitaisiin nämä koulut sijoittaa maalaistaloihin. Kuuromykkäinkoulujen läheisyydessä ollen voisivat kuuromykkäinopettajat niissä antaa opetusta.

Puhuja epäili kuuromykkäin jatko-opetuksen perustamista puhtaasti tietopuoliselle pohjalle ilman käytännöllistä opetusta. Kun oppilaat ovat erikyksisiä, tulisi opetus järjestettäväksi moneen osastoon, joten siitä tulisi vaikeuksia. Ja sitäpaitsi tietopuolinen taito ei yksin voisi elättää. Mutta käytännöllinen oppi tietopuolisine opetuksineen antaa oppilaalle elämisen mahdollisuudet.

Pietarsaaren, jonne jo kouluneuvos W. Forsius aikoinaan ehdotti ammattikoulun perustamista, on siis saatava kuuromykkäin eri ammattien jatkokoulu, johon oppilaat menevät vapaaehtoisesti. Tämä tapahtuisi Ruotsin kuuromykkäin ammattikoulujen kokemuksen perusteella ja niiden mallin mukaan. Koti- ja maataloudellinen jatko-opetus olisi taas annettava tytöille Nikkarilassa ja pojille Jokioissa.

— Kun komitean jäsenet olivat näin lausuneet mielipiteensä periaatteellisesti jatko-opetuksesta, ryhdyttiin keskustelemaan jatkokoulun *oppiaineista* ja *opettajista*. Keskustelun perusteella päästiin tässä suhteessa seuraaviin yhteistuloksiin.

Tietopuolisista oppiaineista olisi poikain maatalousjatkokoulun ohjelmaan otettava: äidinkieli kirjallisine harjoituksineen, laskento, mittausoppi, luonnontieto, maatalousoppi, kotieläintenhoito-oppi, maitotalous, metsänhoito-oppi, puutarhaoppi, maatalouden sivuelinkeino ja yhteiskuntaoppi sekä kirjanpito, joka sopinee yhdistää laskennonopetukseen.

Poikain ammattijatkokoulun tietopuoliset opetusaineet olisivat: äidinkieli, ammattioppi, yhteiskuntaoppi, laskento ja kirjanpito, mittausoppi, ammattipiirustus ja Pietarsaaren koulussa lisäksi maatalouden sivuelinkeinot, (mehiläishoito, kananhoito y. m.).

Poikain jatkokoulujen oppisuunnitelmaan olisi lisäksi uskonto sopivassa muodossa otettava.

Käytännöllinen opetus, käytännöllinen työskentely tapahtuisi oman ohjelmansa mukaisesti sekä maatalousjatkokoulussa että ammattijatkokoulussa.

Tyttöjen koti- ja maatalousjatkokoulun tietopuolinen ja käytännöllinen opetus taas kulkisi Nikkarilan Kuuromykkäin Talouskoulun oppisuunnitelman puitteissa.

Komitean mielestä sopisi siellä myöskin oppiaineiksi m. m.: äidinkieli kirjallisine harjoituksineen, siihen kuuluisi myös kirjallisuudenhistoria ja kansalaistieto, kristinoppi, käsittäen raamatunlukua ja kirkkohistoriaa, laskento, terveysoppi, piirustus, kirjanpito.

Jatkokoulujen *opettajat*. Käytännöllistä opetusta jatkokouluissa, komitean mielestä, antaisivat ammattihenkilöt. Tietopuolinen opetus taas olisi uskottava henkilöille, jotka tuntevat kuuromykkäin opetusta. Siksi tulisi esimerkiksi Jokioisten pienviljelijäkoulun kuuromykkäin osaston opettajaksi saada maatalousaineisiin perehtynyt kuuromykkäinopettaja tai agronomiopettaja, joka on kuuromykkäinkoulussa perehtynyt ja valmistunut kuuromykkäin opetukseen, kielenkäyttöön y. m. seikkoihin. Ja poikain ammattijatkokoulun — puuseppäin, vaatturien ja suutarien — tietopuolisten aineiden opettajiksi sopisivat parhaiten kuuromykkäin opettajat.

Jatkokoulun *kustannukset*. Kun jatkokoulu välittömästi liittyy varsinaiseen kuuromykkäinkouluun, jossa valtio lukuunottamatta pientä oppilasmaksua kustantaa oppilaiden koulunkäynnin ja kun oppilaat siirtyessään jatkokouluun edelleen ovat vähävaraisia, niin komitean mielestä tulisi valtion myöskin kokonaan huolehtia jatkokoulun kustannuksista ja opettajain sekä henkilökunnan palkkauksesta. Varsinaisten opettajain taas tulisi palkkaukseen ja eläkkeeseen nähden päästä ainakin yhtä palkkaluokkaa korkeammalle kuin kuuromykkäinkoulujen opettajat. Työmestarit sitä vastoin olisivat tuntiopettajia nauttien heille määrätyn tuntipalkkion.

Päätöslauselmat komitean jäsenten mielipiteistä:

Kuuromykkäin jatko-opetus on saatava kaksivuotiseksi ja se olisi aloitettava kuuromykkäinkoulun päätyttyä.

Jatko-opetus tai sitä vastaava yksityinen opetus olisi asetettava oppivelvollisuudeksi Turun, Kuopion ja Oulun kuuromykkäinkoulujen käyneille oppilaille. (Palomaan ja Savisaaren mielipide) tai olisi se oleva vapaaehtoinen. (Pesosen ja Sihvolan mielipide).

Koulunsa päättäneille kuuromykkäille olisi perustettava kaksivuotinen jatko-opisto, jossa opetettaisiin pelkästään tietopuolisia aineita. (Sihvolan ja Savisaaren mielipide).

Pojille olisi saatava Jokioisten Pienviljelijäkoulun yhteyteen maatalousjatkokouluosasto käytännöllisine ja tietopuolisine oppisuunnitelmineen ja opetuksineen ja tytöt olisi ohjattava Nikkarilan kuuromykkäin Talouskouluun. (Pesosen ja Palomaan mielipide).

Pojille olisi saatava ensinnä puuseppäin ja vaatturien ammattijatkokoulu siten että he saisivat käytännöllisen ammattiopetuksen jossain hyvässä ensiluokkaisessa liikkeessä (esim. Bomanin puuseppätehtaassa ja Eskolan vaatturiliikkeessä Turussa) ja tietopuolisen opetuksen kuuromykkäinkoulun yhteydessä. Ammattikoulu toimisi kuuromykkäinkoulun johtajan johdossa ja valvonnallaisena. (Palomaan mielipide).

Tai että pojille olisi perustettava puuseppäin, vaatturien ja suutarien ammattijatkokoulu Pietarsaaren. (Pesosen mielipide).

N. s. vapaehtoista kuuromykkäin jatko-opetusta — jatko- ja ammattikursseja ja esitelmätoimintaa — olisi tehostettava ja valtion riittävästi tuettava raha-avustuksilla.

KUUROMYKKÄIN SIELUNHOIDOSTA

Yllämainitusta asiasta oli pitkä kirjoitus Turussa ilmestyvän "Herättäjä"-lehden 28 numerossa viime heinäkuun 10 p:nä. Kirjoituksen on laatinut kirkkoherra O. A. Palletvuori ja on se erittäin suurella lämmöllä ja asianharrastuksella kirjoitettu. Huomaa, että se on lähtenyt kuuromykkiä rakastavan miehen kädestä, miehen, joka tahtoi, että maamme kuuromykät saisivat runsaasti elävää jumalansanan opetusta ja tulisivat tuntemaan Jeesuksen Kristuksen. Hän ehdottaa kirjoituksessaan myös eräitä käytännöllisiä keinoja, joitten avulla seurakuntain papit kuurojen omien pappien rinnalla voisivat harjoittaa kuuromykkäin sielunhoitoa. Hän pitää tärkeänä sitä seikkaa, että kaikki papit saisivat opetusta kuuromykkien kanssa puhumisessa ja että he saisivat oppia yleensä tuntemaan kuurojen ajatusmaailmaa.

Julkaisemme osan kirkkoherra Palletvuoren kirjoituksesta. Alkuosassa kirjoitustaan esittää hän ensin kuuromykkäinopetuksen historiaa ja kehitystä sekä Suomessa että koko maailmassakin. Sen jälkeen jatkaa hän seuraavasti:

Nykyään on kuuromykkiä varten 3 kiertävää pappia. Mutta riittämätön on tämä määrä. Sillä vaikkapa heitä olisi yhtä monta kuin maassamme on kuuromykkäin kouluja, niin eivät he sittenkään ehtisi kuin kerran tai korkeintaan kaksi kertaa vuodessa käydä maamme kaikkien kuuromykkien luona, ja tuskinpa

valtion varat milloinkaan riittävät kolmea useamman kuuromykkäin papin palkkaukseen. Ellei muulla tavalla kuuromykille useammin voida sielun ravintoa antaa kärsivät monet heistä hengellistä nälänhätää. Ajatelkaamme esim. sairasta, kuolemaisillaan olevaa ja synnin hätään joutunutta kuuromykkää, joka tarvitsisi pikaista apua, sillä loppu on lähellä eikä ole heti saatavissa sellaista henkilöä, jolle hän voisi ja joka hänelle voisi ajatuksensa ymmärtävällä tavalla ilmaista ja Herran sanalla hänen vaivaturun tuntuensa raskasta kuormaa huoventaa. Jos kohta hänen luokseen kutsuttu seurakunnan sielunpaimen, joka ei taida kuuromykkäin kieltä, koettaisikin kaikella kekseliäisyydellään saada kuuromykkää käsittämään jotakin Herran sanasta, niin ei kaikesta tästä ole apua silloin kun tunnon tuskissa oleva mykkä ei vielä käsitä pelastusvarmuutta ja hän tahtoi jonkun raskaan syntinsä ja rikoksensa tunnustaa ja kun hänen sieluntilansa vaatisi pitempää keskustelua ja perinpohjaista autuuden opin selitystä ennen kuin hän voi uskoa syntinsä anteeksi Jeesuksen sovintoveressä. Tällaisessa tapauksessa ei pappi luonnollisesti voi muuta tehdä kuin jättää omat keinonsa ja "kielilläpuhumis"-yrityksensä ja kantaa mykkäraukan sielun tuskat esirukousten käsivarsilla sen Isän eteen, joka kuulee kuuromykkäinkin kielen ja "ymmärtää kaikkien mielen". Mutta sielunpaimenen tuntoa jääpi sittekin itseisyytensä painamaan ahdistava ajatus: jos olisin ymmärtänyt tuon kuuromykän puhetta ja voinut hänen kanssaan puhua niin, että hän olisi minua käsittänyt, niin olisi hänkin Herran sanasta saanut sairaalle ja vaivaturulle sielullensa lääketta ja virvoitusta.

Kuuromykkiä on melkein joka seurakunnassa, suuremmissa seurakunnissa paljonkin. Usein tulee heitäkin Herran sanan ääreen ravintoa sielulleen etsimään. Mutta niukka ja puutteellinen se ravinto on, jota he ainoastaan puhujan suun liikkeitä katsomalla hartautilaisuuksissa saavat, jos ei puhuja voi myöskin sormillaan ja käsillään heille lausumiaan sanoja ja käsitteitä näyttää. En tarkoita sitä, että puhujan, joka mahdollisesti taitaa kuuromykkäin viittauskieltä, olisi tätä taitoaan yleisissä seuratilaisuuksissa näytettävä, jos joku kuuromykkäin olisi sanankuulijain joukossa. Sillä puhujan sormipeli ja käsillään huijominen kaiken kansan nähden tekisi yleisöön peräti koomillisen ja hartautta häiritsevän vaikutuksen. Kyllä sen sananpalvelijan, joka voi kuuromykän merkki-kieltä puhua, on otettava hänet erilleen kansasta, joko seura- tai muissa tilaisuuksissa ja kerrottava hänelle kahdenkesken siitä armahtajasta, jonka veren kautta kuuromykälläkin on vapaa pääsö taivaan py-

häkköön. Oi, kuinka suuri ilo onkaan niillä kuuromykillä, jotka pääsevät elämän sanan julistuksesta osallisiksi useammin, eikä vain silloin, kun matkapappi kiireiselle käynnilleen heidän luokseen saapuu! Mutta harvoin on kuuromykkä kotiseudullaan tilaisuudessa kääntymään sellaisen henkilön puoleen, jolle voisi luottamuksella ja välittömästi ilmaista ilonsa ja surunsa ja joka häntä Herran sanalla osaisi ohjata elämän tielle ja hänen uskonelämäänsä tukea. Kirjoitettu ja painettu sana tosin voi antaa suurta virkistystä kuuromykan yksinäiselle elämälle ja väsyneelle mielelle. Mutta kyllä hän, kuten kuulevatkin, usein tarvitsee henkilökohtaistakin ohjausta sielunsa asioissa. Ja mikä olisikaan luonnollisempaa kuin se, että seurakunnan oma pappi tätä ohjausta antaisi. "Sillä papin huulten tulee säilyttää tietoa" (Mak. 2: 7) — kuuromykkienkin elämäksi ja autuudeksi.

Siitä syystä olisi jokaisen papin opittava kuuromykkäin kieltä, että voisivat sitä tarvittaessa käyttää. Kuuromykät eivät enää saisi jäädä elämän varjopuolelle, koska kerran avain on löydetty, jolla sanan ovi voidaan avata heidän hiljaiseen maailmaansa ja heidän sydäntensä ovi taivaallisille totuuksille. Heidän sielunhoidostaan on paremmin huolehdittava. Taivasten valtakunnan taloudenhoitajina on meidän sananjulistajain muistettava, että hekin ovat sitä Jumalan perheen "palvelusväkeä", jolle meidän tulee "ajallaan antaa heidän ruokamääränsä". Varsinkin nuorempien pappien, jotka muitakin opintoja harjoittavat ja jatkavat tulisi oppia kuuromykkäin kieltä. Ja ennen kaikkea olisi papinvirkkaan aikoville jumaluusopin ylioppilaille yliopistossa annettava tilaisuus oppia ja harjaantua kuuromyksille tiettäväksi tekemään Jumalan suuria armotekoja. Olisi järjestettävä oppi- ja harjoituskurssit kuuromykkäin kielessä teoloogeja varten. Tällaisista kursseista olisi suuri hyöty, vaikka ne kestisivät lyhyemminkin ajan. Sillä kun kerran hyvät alkuohjeet saisi, voisi jokainen tunnollinen pappi oppimistaan ja harjoitustaan itseksensä jatkaa, kunnes saavuttaisi sellaisen valmiuden, että voisi kuuromykkäin kanssa esteettömästi keskustella ja heille synnin synniksi ja armon armoksi julistaa. Tiedän monen papin kärsivän siitä, ettei voi kuuromyksille heidän kielellään puhua syntisten vapahtajasta, joka on heidänkin edestään kärsinyt ja kuollut ja heille niin kuin muillekin iankaikkisen autuuden ansainnut.

En luulisi olevan mahdotonta järjestää sanotunlaisia kursseja jumaluusopin ylioppilaita varten, joille kursseille pappienkin tulisi saada ottaa osaa. Yliopiston jumaluusopilliseen tiedekuntaan olisi perustettava lehtorin virka kuuromykkäin opetustointia varten ja tä-

män lehtorin johdolla pidettävillä oppikursseilla olisi jokaisen papiksi aikovan ennen erotutkintoa opittava kuuromykkäikielen taito. Eikä tämän taidon oppiminen muitten lukujen ohella kohdanne voittamattomia vaikeuksia.

Asia, jota tässä kirjoituksessa on kosketeltu, on hyvin tärkeä. Siihen olisi kaikkien pappien kiinnitettävä huomionsa. Otettakoon tämä asia esille rovastikuntien kokouksissa ja synodaali- ja kirkolliskokouksessa. Uskon, että jokainen, joka kuuromyksiä säilii ja Kristuksen armahtavan rakkauden tuntee, on tässä asiassa allekirjoittaneen kanssa samaa mieltä.

Sananpalvelijain pyhänä velvollisuutena olkoon huolehtia kuuromykkäin sielunhoidosta entistä enemmän. Herra on tahtonut ja luvannut valmistaa valoisamman tulevaisuuden kaikille vianalaisille ihmisraukoille, ja hän on täällä maan päällä vaeltaessaan ollut aina valmis auttamaan heitä heidän hädänalaisessa tilassaan ja suomaan elämän lapsipuolille ei ainoastaan ajallista ja ruumiillista hyvää vaan ennen kaikkea iankaikkisen ilon ja onnen. Meidän tulee suuren opettajan esimerkkiä noudattaen lieventää kärsivien hätää ja pitää huolta siitä, että he varjeltuisivat autuuteen. Olkaamme siis Vapahtajamme opetuslapsina jouduttamassa sen päivän tuloa, jona täydellisimminkin on toteutuva profeetallinen ennustus: "Silloin sokeain silmät avataan ja kuuromyksen korvat aukevat. Silloin rammatt hyppäävät kuin peurat ja mykkäin kieli pakkahtuu kiitokseen" (Jes. 35: 5, 6).

O. A. Palletvuori.

SUOMEN KUUROMYKKÄIN- JA SOKEAINOPETTAJAIN OPETTAJALIITON KOLMIVUOTISKOKOUS

Pidettiin kesäkuun 6—8 p:nä Kuopion kuuromykkäinkoululla.

Suomen kuuromykkäin- ja sokeainopettajain opettajaliiton kolmivuotiskokous pidettiin kesäkuun 6—8 p:nä Kuopion kuuromykkäinkoululla. Osanottajia kokoukseen oli saapunut melkein kaikista maamme kuuromykkäin- ja sokeainkouluista.

Ensimmäisenä kokouspäivänä kokoonnuttiin aamiaisen jälkeen koulun tilaisuutta varten kukin ja köynnöksiin somistettuun juhlasaliin. Kun oli laulettu suvivirsi ja kun rouva L. Lyytikäinen oli pitänyt lyhyen rukouksen, lausui osanottajat tervetulleiksi johtaja U. Kahma. Tilapäisen kuoron esitettyä opettaja O. Hiekkalan johdolla laulua alkoi virallinen vuosikokous, jonka avasi johtaja J. Mustakallio.

Kokouksen puheenjohtajiksi valittiin johtajat U. Kahma ja G. A. Vuorela, sihteereiksi neiti T. Loimaranta ja opettaja V. Lehvä ja pöytäkirjan tarkastajiksi rouva E. Marttinen ja opettaja O. Hiekkala. Luettiin kolmivuotiskauden 1928—31 toiminta- ja tilikertomukset, jonka jälkeen eroavalle keskushallitukselle myönnettiin tilivapaus.

Seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi keskushallituksen paikaksi hyväksyttiin yksimielisesti Kuopio. Uuteen keskushallitukseen valittiin vakinaisiksi jäseniksi kouluneuvos K. Sipilä, johtajat U. Kahma ja G. A. Vuorela, opettaja O. Hiekkala ja rouva L. Lyytikäinen ja varalle rouva E. Marttinen ja opettaja V. Lehvä. Lisättyyn keskushallitukseen tulivat johtaja A. Koskinen, neiti I. Dahlström ja opettaja S. Seppälä. Tilintarkastajiksi valittiin vakinaisiksi neiti A. Miettinen ja opettaja M. Ikonen sekä varalle neiti I. Huttunen ja neiti H. Leimu. Liiton vuosimaksu päätettiin pitää ennallaan. Seuraava kolmivuotiskokous pidetään Oulussa.

Kahviloman jälkeen johtaja U. Kahma alusti kysymyksen: Olisiko syytä ryhtyä toimenpiteisiin *aistivalliskoulut*-nimityksen muuttamiseksi nimitykseksi *kuuromyökkäin- ja sokeainkoulut*? Alustuksen johdosta syntyi vilkas keskustelu, ja kokous oli yksimielinen siitä, että sana aistivallinen on siksi epäonnistunut, että se olisi käytännöstä hylättävä. Asia jäi keskushallituksen huoleksi.

Rouva L. Lyytikäinen alusti kysymyksen: Onko ruumiillinen kuri vaikeimmissa kasvatustapauksissa tarpeellinen kuuromyökkäin- ja sokeainkouluihin ja olisiko siinä tapauksessa mitään toimittava sen uudelleen voimaan saattamiseksi?

Tätäkin kysymystä ruumiillisesta kurista, joka meillä viime aikoina on kasvatustyön alalla muutenkin ollut aktueili, pohdittiin myös innokkaasti ja eri opettajat esittivät kokemuksiaan asiasta. Yleensä kaikki puhujat olivat sitä mieltä, että otettiin ennaikainen askel silloin, kun ruumiillinen rangaistus kouluistamme poistettiin. Varsinkin kuuromyökkäinkoulun alasteella, jossa oppilas ei vielä puhuttua sanaa ymmärrä ja jolloin häneen ei siis sitä tietä voida siveellistä ryhtiä istuttaa, on ruumiillinen rangaistus joissakin tapauksissa suorastaan välttämätön. Kysymyksen lähempi käsittely jätettiin kahdelle toimikunnalle, joista toinen valittiin sokeain- toinen kuuromyökkäinopettajista.

Päivällisen jälkeen opettaja O. Hiekkala alusti kysymyksen: Onko kuuromyökkäinkoulun opetussuunnitelma uudistettava? Tämänkin alustuksen johdosta käytettiin lukuisia puheenvuoroja, joissa osin vastus-

tettiin, osin kannatettiin alustajan esittämiä mielipiteitä opetustuntien, varsinkin käsityötuntien vähentämisestä. Kokous kuitenkin alustajaan yhtyen totesi, että sekä sokeain- että kuuromyökkäinkouluihin on oppilaila olemassa liikarastitusta. Kysymys keinoista sen poistamiseksi on kuitenkin siksi laajakantoinen ja perinpohjaista harkintaa vaativa, että sitä ei näin lyhyen kokouksen puitteissa voida läheskään tyhjentävästi käsitellä. Asia jätettiinkin keskushallituksen valmisteltavaksi toivomuksella, että opettajat omassa lehdesä esittäisivät siitä mielipiteitään.

Toisena kokouspäivänä tehtiin autoilla retki Pohjois-Savon kansanopistolle, jossa kokouksen osanottajille tarjottiin kahvit. Opettaja O. Hiekkalan johdolla tilapäinen kuoro taas esitti muutamia mieltymyksellä kuultuja lauluja. Kun oli hetkinen katseltu opiston puutarhaa ja ympäristöä, kiitti johtaja G. A. Vuorela muutamien sanojen retkeläisten puolesta laitoksen johtajaa, kouluneuvos Hj. Mikanderia. Sitten noustiin jälleen autoihin ja ajettiin Puijolle ihailemaan sieltä avautuvaa laajaa näköalaa. Samana päivänä illalla käytiin Kuopion sokeainkoululla, jossa juotiin kahvit. Opettaja O. Hiekkalan säestyksellä rouva O. Pantzar ja neiti H. Erving lauloivat muutamia duettoja.

Sitten ruvettiin taas jatkamaan varsinaista kokousta, jolloin puheenjohtajana toimi johtaja G. A. Vuorela ja sihteerinä neiti T. Loimaranta. Puheenjohtaja ilmoitti, että kokoukselle oli saapunut tervehdyskirjelmä kouluneuvos K. Sipilältä. Siihen päätettiin vastaukseksi lähettää sähkösanoma.

Rouva L. Lyytikäinen alusti kysymyksen: Kasvatuksen tärkeydestä koulutyössämme. Keskustelussa todettiin, että nykyaikana pedagogiikassa on yleinen vaatimus se, että kaiken opetuksen tulee olla kasvatavaa. Erityisesti kuuromyökkäin- ja sokeainkouluihin kasvattavaan opetukseen on kiinnitettävä mitä suurinta huomiota. Yleensä kokous katsoi alustajan esittämät ajatukset kaiken huomion arvoisiksi.

Neiti K. Lönn alusti kysymyksen: Onko kotitalousopetus sokeille tytöille tarpeen vaatima ja voitaisiinko sitä sokeainkouluihin järjestää?

Jo aikaisemminkin tätä asiaa on opettajaliiton kokouksissa pohdittu ja oltu sille suopeita, mutta rahakysymys on ollut esteenä sen toteuttamiselle. Kuuromyökkätytöille kotitalousopetus on vielä tärkeämpää kuin sokeille. Useissa kuuromyökkäinkouluihin sitä parina viimeisenä kouluvuonna annetaankin. Keskushallituksen huoleksi jäi tutkia, voitaisiinko Pieksämäellä toimivan Nikkarilan talouskoulun toimintaa mahdollisesti laajentaa. (Jatk.)

URHEILUOSASTO

NÜRNBERGIN KISAT

"Olympialaisjännitystä" oli Helsingin kuuroissa ha-
vaittavissa niinä päivinä, jolloin poikamme ottelivat
Nürnbergin stadionilla ensimmäistä kertaa yleis-
eurooppalaisissa kisoissa. Kuinkahan käy? — Se aja-
tus askarrutti vähin meitä jokaista. Jälkipäivien sa-
nomalehdistä koetimme saada tietoja tuloksista, sillä
olihan m. m. Uusi Suomi luvannut Berlinin radio-
aseman kautta seurata otteluja, mutta mitään ei kuu-
lunut. Kuurom. yhdistyksessä oli keskiviikkoiltana
joukko innostunutta väkeä odottamassa tuloksia, joi-
den olisi pitänyt lentopostin kautta olla jo saapuneet.
Saapuessani sinne n. klo 20,30, näin pelkkiä kysymys-
merkkejä vastassani. Olkapäitten kohautus oli
selvä vastaus. Vihdoinkin torstaina saapui lyhyt
kortti Mölsän loistavasta voitosta 10,000:lla ilman mi-
tään aikamerkintää. Saksankielisistä sanomalehdistä
saatiin tietää ainakin pääpiirteissään tanskalaisten loist-
tava kultamitalisaalis, jonka rinnalla meidän pari mi-
taliamme näytti niin mitättömältä. Yksityistulokset
olivat edelleenkin tuntemattomat aina siihen hetkeen
saakka, kunnes pojat johtajineen itse saapuivat kerto-
maan. Siihen asti hieman pitkät ja happamet naa-
mat vähitellen levenivät ja suupielet pyrkivät lähente-
lemään korvia nähdessämme poikien saalista. Joka-
ainoa oli saanut mitalin tai kaksi ja kunniakirjankin.
Ja lopputuloksena ilmoitti retken johtaja Karilas
maamme tulleen yleisurheilussa 4:ksi, ja kaikissa kil-
pailulajeissa 5:ksi. Tämä on jo kunnioitettava saa-
vutus ensi kertaiseksi. Ja näkyy, että myöskin urhei-
lijaimme valinta oli ollut onnistunut, koska kuusi
miestä kykeni viemään pistemäärämme ensimmäisten
joukkoon. Se, että olimme joutuneet tällä kertaa ruot-
salaisten jälkeen, johtui siitä seikasta, että heillä oli
naisten kilpailussa voittaja, joka toi parikymmentä
pistettä miesten meitä heikompaan tulokseen.

Rata- ja kenttärheilussa oli maiden sijoitus seu-
raava: Tanska 139, Saksa 130, Ruotsi 91, Suomi 72,
Ranska 71, Itävalta 35, Unkari 17, Norja 14, Eng-
lanti 9 pistettä.

Kaikissa kilpailulajeissa oli pistemäärät seuraavat:
Saksa 286, Ranska 174, Tanska 139, Ruotsi 91, Suo-
mi 72, Belgia 34 j.n.e.

Sekä tästä, että järempänäolevista tuloksista näkyy,
että ensimmäinen kokeemme oli onnistunut ja siitä
saavutettua kokemusta voimme käyttää hyväksemme
valmistautuessamme v. 1935 Wienissä pidettäviin ki-
soihin. Meidän tulee ottaa joukkueeseemme myös
naisurheilijoita (en tarkoita "naismetsästäjiä") ja am-
pujia. Toivottavasti Köpenhaminassa 1933 pidettä-
vässä urheilukongressissa saadaan ampujiamme varten
lisätyksi ohjelmaan sekä kenttä- että kouluammunta
sotilaskiväärillä pienoiskivääriammunnan lisäksi. Nä-
mä lajit tulisivat silloin olemaan melkoisella varmuu-
della suomalaisten "heiniä".

Tulokset olivat seuraavat:

4 x 100 m:n koeilpailu:

Saksa	47,5 sek.
Tanska	47,4 „
Unkari	49,6 „
Englanti	49,7 „
Ranska	48,9 „
Ruotsi	50,6 „

Kuulantyöntö (naisille):

1. Kjellin, Ruotsi	9,31 m
2. Schlemmer, Itävalta	7,85 „
3. Stadler, Itävalta	7,62 „
4. Plomann, Saksa	7,41 „
5. Lotze, Saksa	7,33 „
6. Jung, Saksa	7,26 „

Seiväshyppy:

(Voittaja 1928: Höppel, Saksa 2,40 m)

1. Røstad, Norja	3,00 m (ME)
2. Madsen, Tanska	3,00 „
3. Nissen, Tanska	2,85 „
4. Ek, Ruotsi	2,85 „
5. Höppel, Saksa	2,50 „
6. Vogel, Saksa	2,35 „

Pituushyppy (naisille):

1. Lohman, Saksa	3,93 m
2. Jung, Saksa	3,89 „
3. Horky, Itävalta	3,63 „
4. Horwath, Itävalta	3,33 „
5. Pitantitz, Itävalta	3,20 „

1500 m koeakilpailu:

Röhring, Saksa	4.33,9 min.
Krumholz, Saksa	4.35,9 „
Christensen, Tanska	4.37 „
<i>Valtari</i> , Suomi	4.38,3 „
<i>Ala-Kilponen</i> , Suomi	4.40,2 „
Buskarat, Ranska	4.40,7 „
Petersen, Tanska	4.41,5 „
Viberg, Ruotsi	4.42,6 „

100 m koeakilpailu:

<i>Katainen</i> , Suomi	11,5 sek.
Reuschke, Saksa	11,7 „
Pertzowski, Ranska	11,9 „
Fruerlund, Tanska	11,5 „
Reimund, Ranska	11,8 „
Reynolds, Englanti	11,8 „

100 m naisten koeakilpailu:

Kjellin, Ruotsi	14,1 sek.
Plomann, Saksa	14,4 „
Jung, Saksa	14,6 „
Salzmann, Saksa	14,2 „
Lotze, Saksa	14,4 „
Weisz, Uukari	14,6 „

400 m koeakilpailu:

Dammann, Saksa	56,5 sek.
Vincent, Ranska	59,0 „
Ljungberg, Ruotsi	58,5 „
Krämer, Saksa	59,7 „
Fruerlung, Tanska	57,0 „
<i>Katainen</i> , Suomi	58,8 „

Keihäänheiton koeakilpailu:

Westling, Ruotsi	50,28 m
<i>Wikberg</i> , Suomi	45,23 „
Nissen, Tanska	42,12 „
Rahmn, Ruotsi	40,69 „
Madsen, Tanska	38,63 „
Hansen, Tanska	38,10 „

110 m aitaajuoksun koeakilpailu:

Taubert, Saksa	19,7 sek.
Schacherl, Itävalta	22,3 „
Ruelland I., Ranska	22,4 „
Krämer, Saksa	20,6 „
Kaudel, Itävalta	21,2 „
Blankenforth, Saksa	21,5 „

Kuulantynnön koeakilpailu:

<i>Kaurela</i> , Suomi	12,16 m
Rahmn, Ruotsi	11,92 „
Stephan, Ranska	11,11 „
Westling, Ruotsi	10,98 „

Schneider, Saksa	10,61 m
Nissen, Tanska	10,56 „

10,000 m juoksu:

(Voittaja 1928: Krumholz, Saksa 37.061 min.)

1. <i>Mölsä</i> , Suomi	34.11,4 min. (ME)
2. Ericsson, Ruotsi	35.35,6 „
3. Knudsen, Tanska	36.03,4 „

Korkeushyppy naisille:

1. Lotze, Saksa	1,15 m
2. Jung, Saksa	1,15 „
3. Horwath, Itävalta	1,15 „
4. Salzmann, Saksa	1,15 „

Pituushypyn koeakilpailu:

Reimund, Ranska	6,35 m
Nissen, Tanska	6,06 „
Rahmn, Ruotsi	5,93 „
Røstad, Norja	5,88 „
Westling, Ruotsi	5,78 „
Pertzowski, Ranska	5,76 „

1,500 m juoksu:

(Voittaja 1928: Krumholz, Saksa 4.31,2 min.)

1. Christensen, Tanska	4.25,2 min. (ME)
2. Buskarat, Ranska	4.25,7 „
3. Röhrig, Saksa	4.26,2 „
4. <i>Ala-Kilponen</i> , Suomi	4.28 „
5. <i>Valtari</i> , Suomi	4.29,6 „
6. Viberg, Ruotsi	4.31,4 „

100 m juoksu:

(Voittaja 1928: Rlostowski, Puola 11,4 sek. (ME))

1. Fruerlund, Tanska	11,6 „
2. Reimund, Ranska	11,7 „
3. Reynolds, Englanti	11,7 „
4. Pertzowski, Ranska	12,0 „
5. Reuschke, Saksa	12,1 „
6. <i>Katainen</i> , Suomi	12,1 „

100 m juoksu naisille:

1. Kjellin, Ruotsi	14,1 sek.
2. Lotze, Saksa	14,4 „
3. Salzmann, Saksa	14,6 „
4. Plomann, Saksa	14,6 „
5. Jung, Saksa	15,4 „
6. Weisz, Unkari	23,0 „

110 m aitaajuoksu:

(Voittaja 1928: Pachon, Belgia 19,4 sek.)

1. Krämer, Saksa	19,4 sek.
2. Tauber, Saksa	19,6 „
3. Ruelland, Ranska	20,0 „
4. Blankenforth, Saksa	20,4 „
5. Kaudel, Itävalta	20,5 „
6. Schacherl, Itävalta	22,4 „

400 m juoksu:

(Voittaja 1928: Krämer, Saksa 54,4 sek.)

1. Fruerlund, Tanska 53,3 sek. (ME)
2. Dammann, Saksa 54,8 „
3. Katainen, Suomi 55,3 „
4. Vincent, Ranska 55,5 „
5. Ljungberg, Ruotsi 57,8 „

4 × 100 m viesti naisille:

1. Saksa 59,5 sek.
2. Itävalta 63,8 „

200 m juoksu:

(Voittaja 1928: Reynolds, Englanti 24,1 sek.)

1. Fruerlund, Tanska 23,9 sek. (ME)
2. Reimund, Ranska 24,0 „
3. Reynolds, Englanti 24,2 „
4. Pertzowski, Ranska 24,4 „
5. Madsen, Tanska 25,3 „
6. Fernow, Saksa 25,6 „

Korkeushyppy:

(Voittaja 1928: Dupré, Ranska 1,55 m)

1. Nissen, Tanska 1,70 m (ME)
2. Kaurela, Suomi 1,66 „
3. Tvillum, Tanska 1,65 „
4. Westling, Ruotsi 1,63 „
5. Røstad, Norja 1,58 „
6. Hansen, Tanska 1,58 „

Kuulantytöntö:

(Voittaja 1928: Hüfner, Saksa 9.77,5 m)

1. Kaurela, Suomi 12.23 m (ME)
2. Rahmn, Ruotsi 11.92 „
3. Stephan, Ranska 11.11 „
4. Westling, Ruotsi 10.98 „
5. Schneider, Saksa 10.75 „
6. Nissen, Tanska 10.56 „

400 m aitajuoksu:

(Voittaja 1928: Hudson, Englanti 70,4 sek.)

1. Krämer, Saksa 63,7 sek. (ME)
2. Ruelland, Ranska 64,4 „
3. Hudson, Englanti 69,4 „
4. Hausner, Unkari 70,1 „
5. Höppel, Saksa 71,0 „

4 × 100 m viesti:

(Voittaja 1928: Saksa 48 sek.)

1. Tanska 46,6 sek. (ME)
2. Ranska 46,9 „
3. Saksa 47,3 „
4. Ruotsi 47,6 „
5. Unkari 52,6 „

5,000 m juoksu:

(Voittaja 1928: Krumholz, Saksa 16.58,1 min.)

1. Knudsen, Tanska 16.57,2 min. (ME)
2. Mölsä, Suomi 16.57,6 „
3. Ala-Kilponen, Suomi 17.17,2 „
4. Petersen, Tanska 17.21,2 „
5. Ericsson, Ruotsi 17.38,2 „
6. Valdriani, Ranska 17.54 „

4 × 400 m viesti:

(Voittaja 1928: Ranska 4.05,1 min.)

1. Tanska 3.45,7 min. (ME)
2. Suomi 3.49,6 „
3. Ranska 3.50,3 „
4. Saksa 3.50,8 „
5. Unkari 3.56,0 „
6. Itävalta 4.02 „

Kiekonheitto:

(Voittaja 1928: Brunner, Ranska 28,12 m)

1. Rahmn, Ruotsi 35,48 m (ME)
2. Westling, Ruotsi 34,35 „
3. Nissen, Tanska 33,62 „
4. Kaurela, Suomi 33,38 „
5. Stephan, Ranska 30,80 „
6. Røstad, Norja 30,78 „

Keihäänheitto:

(Voittaja 1928: Potega, Puola 38,05 m)

1. Westling, Ruotsi 50,28 m (ME)
2. Wikberg, Suomi 45,95 „
3. Hansen, Tanska 44,50 „
4. Nissen, Tanska 42,12 „
5. Rahmn, Ruotsi 40,69 „
6. Madsen, Tanska 38,85 „

Pituushyppy:

(Voittaja 1928: Reimund, Ranska 6,12 m)

1. Reimund, Ranska 6,35 m (ME)
2. Nissen, Tanska 6,06 „
3. Rahmn, Ruotsi 5,93 „
4. Røstad, Norja 5,88 „
5. Westling, Ruotsi 5,78 „
6. Pertzowski, Ranska 5,76 „

UINTI MIEHILLE:

100 m selkäuinti:

(1928: Gehrig, Saksa 1.35,3).

1. Gehring, Saksa 1.28,6 (ME)
2. Taubert, Saksa 1.33,1
3. Talmone, Ranska 1.35,5
4. Ringk, Hollanti 1.39,0
5. Gueldner, Saksa 1.45,2
6. Nabias, Ranska 1.50,0

400 m vapaauinti:

(1928: Reuschke, Saksa 7.02,1)

1. Weiss, Saksa 6.17,8 (ME)
2. Grant, Englanti 6.37,7
3. Iversen, Norja 6.54,5
4. Taubert, Saksa 7.26,3
5. Reuschke, Saksa 7.39,6

200 m rintauinti:

(1928: Seitz, Saksa 3.27,0).

1. Salzmann, Saksa 3.21 (ME)
2. Sentz, Saksa (Kädenlyönnin jäl.)
3. Burge I, Englanti 3.23,1
4. Rosa, Itävalta 3.25,5
5. Locker de Brujine, Hollanti ... 3.27,5
6. Bachelon, Ranska 3.58,0

100 m vapaauinti:

(Voittaja 1928: Reuschke, Saksa 1.09,5).

1. Talmone, Ranska 1.06 (ME)
2. Reuschke, Saksa 1.12,0
3. Weiss, Saksa 1.15,4
4. Magnetto, Italia 1.21,7
5. Gueldner, Saksa 1.24,1
6. Nabias, Ranska 1.28,1
7. Both, Hollanti 1.29,3

100 m rintauinti:

(Voittaja 1928: Seitz, Saksa 1.30,3).

1. Seitz, Saksa 1.29,3 (ME)
2. Salzmann, Saksa 1.29,6
3. Burge I, Englanti 1.31,5
4. Ross, Itävalta 1.32,8
5. Locker de Brujine, Hollanti ... 1.40,8
6. Czillag, Unkari 2.01,1

1500 m vapaauinti:

(Voittaja 1928: Reuschke, Saksa 28.18,4).

1. Weiss, Saksa 25.13,2 (ME)
2. Iversen, Norja 27.54,3
3. Grant, Englanti 28.48,7
4. Bachelon, Ranska 33.16,5

3 × 100 m viestinuinti:

(1928: Saksa 4.27,0).

1. Saksa (Gehring, Seitz, Reuschke) .. 4.14,3 (ME)
2. Ranska (Nabias, Bachelon, Talmone) 4.47
3. Hollanti 4.49,6
4. Englanti 5.07,9

Miesten taidehyyt:

1. Laubner, Saksa 115,6 pist.
2. Sachsenweger, Saksa 87,8 „
3. Kaudel, Itävalta 77,10 „

4 × 100 viestinuinti:

1. Saksa (Gehring, Gueldner, Weiss, Reuschke) 5.21,1

2. Ranska 5.49,5
3. Englanti 6.28,6

UINTI NAISILLE:

100 m vapaauinti:

1. Krassner, Unkari 1.27,8
2. Unghvary, Unkari 1.32
3. Rolle, Saksa 1.42,1
4. Nack, Ranska 1.55,9

100 m selkäuinti:

1. Unghvary, Unkari 1.44,5
2. Krassner, Unkari 1.49
3. Rolle, Saksa 1.51
4. Jansen, Hollanti 2.15

200 m rintauinti:

1. Unghvary, Unkari 3.53,8
2. Salzmann, Saksa 3.58,8
3. Rolle, Saksa 4.01
4. Doerksen, Saksa 4.14,3
5. Jansen, Hollanti 4.22,8

171 km pyöräily:

Voittaja Cermesoni, Italia 6.24,10 tunt.

Jalkapallopeli:

1. Saksa
2. Itävalta
3. Tshekkoslovakia
4. Ranska

Loppuottelu: Saksa—Itävalta 4:1 (2:0).

Tennispeli:

Herrojen yksinpeli: Boisselot, Ranska 7:5 6:4.

Naisten yksinpeli: Ant. Maerre, Belgia 6:2 6:2.

Herrojen kaksinpeli: Rincheval—Petry, Ranska 6:0 6:1.

Naisten kaksinpeli: Ant. Maerre—G. Gaerre, Belgia (Ranska ei osallistunut).

Sekalaispeli: 1. A. Maerre—Dresse, Belgia 6:2 6:2.

Yhteistulokset: Belgia 3 ensimmä., 1 toin. ja 1 kolmas palkinto. Ranska 1 ensimmä., 3 toista ja 4 kolmatta palkintoa. Englanti 2 kolmatta palkintoa.

Lopuksi mainittakoon, että kisoihin oli ilmoittautunut 15 eri kansallisuutta ja 340 osanottajaa (Belgia 25, Tanska 11, Saksa 60, Englanti 29, Ranska 47, Hollanti 22, Italia 16, Norja 4, Itävalta 38, Puolan 15 edustajaa sai kääntä rajalta takaisin, Ruotsi 10, Tshekkoslovakia 21, Unkari 11).

Ruuri.

SÄKKIJÄRVELLÄ elok. 29 ja 30 p:nä pidetyissä seuraotteluissa tuli Väinö Mälkki ensimmäiseksi kuulassa tuloksella 12.54 m ja 3:ksi kiekossa tuloks. 31.72 m kovan vastatuulen vallitessa.

RAHAINKERÄYS

Nürnbergin olympialaismatkaa varten ovat tilittäneet:

Hra Jussi Rahola, Helsinki 80:—; hra Kauko Mäkelä, Lahti 55:—; hra Emil Järvinen, Keuruu 170:—; I. K. 10:—; rva Alli Härmä, Seinäjoki 80:—; hra Matti Yli-
varvi, Koskenkorva 61:—; hra Väinö Salomaa, Kerava 55:—; hra M. Eskola, Laihia 210:—; hra Janne Leivo
Vaasa 10:—; hra Oskari Kämäräinen, Sulkava 30:—; hra
August Nordberg, Vaasa 70:—; Tuntematon 5:—; Samoin
7:—; hra Yrjö Merivirta, Oitti 60:—; hra Sven Lindholm,
Porvoo 200:—; nti Helvi Korhonen Helsinki 60:—; hra
Salomo Kakko, Suojärvi 82:—; E. M. 5:—; nti Lempi
Lempiäinen, Helsinki 65:—; Tuntematon 50:—; hra J. F.
Talvia, Kiikka 340:—; nti Tyyne Mäkinen, Pietarsaari
65:—; nti Ethel Humble, Viipuri 110:—; hra A. Haapa-
niemi, Jalasjärvi 145:—; hra H. J. Lehtonen Herrala 5:—;
hra Otto Virtanen, Riihimäki 45:—; hra V. Saastamoinen,
Hyvinkää 10:—; hra Yrjö Forss, Lokalahti 20:—; hra
Jonne Salmi, Karkkila 200:—; nti Hilja Siitonen, Sortavala
100:—; hra Eino Maunula, Orimattila 80:—; hra Emil
Jokilampi 130:—; hra Juho Villanen, Enso 522:75; hra
Olli Alikoski, Ruukki 200:—; hra Armas Vilkki, Turku
20:—; hra Hannes Sorsa, Ylistaro 100; hra Hannes Ylén,
Hämeenlinna 1066:25; hra R. Gripström, Kronoby 190:—;
hra Hj. Lovén, Viipuri 550:50; hra Armas Suikkanen, Vi-
puri 13:—; hra Antti Laukkanen, Sortavala 265:—; Tun-
tematon 20:—; hra E. J. Pesonen, Turku 25:—; hra J.
L—i, H:ki 17:—.

Lausumme kaikille täten parhaat kiitoksemme.

Helsingissä, syysk. 1 p. 1931.

Liittoballitus.

VAASAN KUUROJEN RUOTSINMATKA

Lauantaina heinäkuun 4 p:nä matkusti 3 kuuroa miestä ja 7 kuuroa naista laivalla Vaasasta Ruotsiin Umeå'n kaupunkiin "Vaasan palloseuran" mukana, joka meni Ruotsiin kilpailemaan Umeå'n jalkapallojoukkueen kanssa. Matkalle lähdettiin Vaasan satamasta "Turisten" laivalla kello 1 päivällä. Umeå'n savuimme saman päivän illalla klo 8. Perille saapuessamme huomasimme muutamia tuttavuuksia kuuroja laivalaiturilla meitä vastaanottamassa. Heidän joukossaan oli m. m. Umeå'n kuurojen yhdistyksen varapuheenjohtaja, joka viime kesänä käväisi Vaasassa eräitten tovereinsa kanssa. He lausuivat meidät sydämellisesti tervetulleiksi kotikaupunkiinsa. Passimme ja matkatavaramme tarkastettiin rannassa. Sitten johdattivat kuurot meidät kokouspaikkaansa, erääseen kahvilaan, jossa tarjosivat meille kahvia ja muita virvokkeita. Täällä keskustelimme myös vapaasti ja hauskaasti ruotsalaisten toveriemme kanssa. Kahvila suljettiin illalla ja toverimme veivät meidät asumaan muutamiin kuuroihin perheisiin, joitten luona olimme yötä. Seuraava päivä oli sunnuntai, erittäin kirkas, kaunis ja lämmin päivä. Päätimme tehdä huvimat-

kan Norrforssiin, joka on noin 10 kilometrin päässä Umeåsta. Otimme kaksi autoa matkaamme varten. Pian vei autot meidät hyvää ruotsalaista maantietä myöten matkamme päähän, Norrforssiin. Toverimme näyttivät meille pauhaavan kosken, sen rannat ja

Vaasan kuuroja Norrforssissa lähellä Umeå'n kaupunkia

muun ympäristön. Siellä valokuvasimme myös. Tun-
nin kuluttua palasimme takaisin kaupunkiin ja ko-
koonnuimme Umeå'n kuurojen kanssa Raatihuoneen
puistossa. Istuen puiston sohvalle keskustelimme
Ruotsin ja Suomen kuurojen oloista ja elämästä sekä
yhdistystemme toiminnasta. Iltapäivällä kävimme
kunnatervetuloa Döbelnin patsaalla. Umeå'n
kuurojen yhdistyksen puheenjohtaja, hra Appelqvist
piti lyhyen, valaisevan esitelmän muistopatsaan joh-
dosta. Sikääläiset kuurot olivat erittäin ystävälliset ja
kohteliaat meille, kävelivät kanssamme ja näyttelivät
meille kaupunkiansa, sen julkisia rakennuksia, kuten
seminaaria, ulkoilmamuseota, rautatien asemaraken-
nusta, hotelli "Gambliä" kaupungin ulkopuolella
y. m. Kävelyretken jälkeen tarjosivat Umeå'n kuurot
meille jäähyväispäivälliset Talouskoulun komeassa ruo-
kalassa. Täten päättyi päivän ohjelma varsin juhla-
lisesti. Useita puheita pidettiin. Erityisesti mainit-
takoon puheenjohtajan herra Appelqvistin puhe. Lu-
leå'n kaupungista kotoisin oleva kuuro herra Emil
Bernhoff puhui myös ja kertoi matkustaneensa pal-
jon Suomessa, m. m. Pietarsaareissa, Tampereella, Ou-
lussa, Kemissä y. m. Päivällisen jälkeen tarjottiin
vielä kahvia. Sitten saattoivat toverimme meidät lai-
varantaan, joka oli täynnä ihmisiä. Siellä otimme
jäähyväiset heiltä. Laiva läksi kello 9 illalla. Nenä-
liinoja huiskuteltiin vilkkaasti ja niin palasimme ko-
tiin lämpimät muistot mielessämme. A. N.

*Joukko tähän numeroon aiottuja kuvia ja kirjoituk-
sia on tilanpuutteesta täytynyt jättää seuraavaan nu-
meroon.*
Toimitussihteeri.

Tietoja kotimaasta

KOULUHALLITUS. Opetusministeriö on määrännyt Helsingin sokeainkoulujen johtajan Juho Mustakallion t.k. 1 p:stä toistaiseksi ja enintään kolmen kuukauden ajaksi hoitamaan kouluneuvos Kyösti Sipilän kuoleman kautta avoimeksi joutunutta kouluneuvoksen virkaa kouluhallituksessa.

HOPEAHÄITÄÄN viettivät herra *Aleks. Puolakka* ja rouvansa *Fredriika Juliana* 31 p. maalisk. Häpäpäivänä ystävät ja sukulaiset lahjoittivat pariskunnalle hopeatavaroita ja kukkia. Oli laitettu vanhan sulhasen rinnalle ja vanhan morsiamen tukalle ruusun kukka. Viime toukokuun 14 p:nä rouva Fredriika Puolakka täytti 45 vuotta ja kesäkuun 5 p:nä täytti rautasorvari Aleks. Puolakka 55 vuotta. Merkkipäivänä heillä kävi vieraita tuomassa kukkia.

ETELÄ-POHJANMAAN K.M. PIIRIKOKOUS pidettiin 2 p:nä elokuuta 1931 Seinäjoen yhteistalossa. Osanottajia saapui kaikkialta Pohjanmaalta entisen tavan mukaan, lähes 90 k.m. Puhujiksi saimme pastorimme J. Karhun ja hra Lauri Vainolan sekä Alavuden k.m. yhdistyksen puheenjohtajan. Seinäjoen k.m. yhdistys oli järjestänyt hyvän kahvi- ja ruokatarjoilun osanottajia varten. Osanottajat saivat siis jo aamukahvinkin yhdistyksemme järjestämästä ravintolasta ostaa. Seinäjoen yhteistalo on hauska ja uudenaikainen kokouspaikka. Siellä on suuret ja mukavat huoneet, suuri kokoussali, tarjoiluhuone, keittiö; yläkerroksessa vahtimestarin huoneet ja päällysvaatteiden säilytys sekä parveke. Sen lisäksi on vielä suuri näyttämö ja eteinen.

Kello 10 saapui pastorimme ja esitelmöitsijämme. Kokous alettiin jumalanpalveluksella, jonka pastorimme piti, puheun päivän tekstistä. Sen jälkeen astui yhdistyksemme puheenjohtaja puhujaksi ja lausui osanottajat tervetulleiksi Seinäjoelle. Hra Lauri Vainola toi tervehdykset Riihimäen k.m. yhd. jäseniltä sekä myös Eestistä kohtalotovereiltamme. Sitteen hän selosti laajasti Euroopan alkuasukkaista erittäinkin suomensukuista kansoista ja suomalaisen kansan synnystä Suomen saloilla sekä suomalaisten sitkeästä taistelusta sortoa vastaan. Hänen esitelmänsä kesti parisen tuntia. Hän viittasi erittäin kauniisti ja taitavasti. Maanvilj. Matti Savisaari kehoitti maanviljelyksen edistämiseen. Vielä esitelmöi L. V. suomalaisen saunan synnystä.

Päivällisloman jälkeen puhui pastorimme J. Karhu matkamuistelmia Lapista ja muualta Pohjolasta. Hra Lauri Vainola esitelmöi vielä uskonpuhdistuksesta. Kustaa Somppi kertoi mehiläishoidosta ja sen merkityksestä, erittäin hunajan terveydellisestä merkityksestä.

Sen jälkeen piti pastorimme lopettajaisrukoukset. Vielä puhuivat useat yhdistyksen puheenjohtajat mielipiteistään, että ensi kesänä pidettäisiin suurempi piirikokous Seinäjoella, jonka he katsoivat olevan sopivimman Pohjanmaan k.m. kokouspaikan, nim. jos neljä yhdistystä pitäisi yhteisen kesäjuhlan Seinäjoella. Keskustelu oli vilkasta.

Varjokuvia "epärehellinen palvelija" esitti Matti Savisaari. Varjokuvissa oli myös parturi, joka oli hullunkurinen. Toinen näytös "kolme tyhmää rakastajaa". Sitten oli leikkiä, kunnes jokaiselle tuli aika lähteä minkä minnekin omalle kotikonnuilleen. Parhaat kiitoksen esitelmänpitäjille, toimeenpanijoille ja osanottajille. *Kustaa Somppi.*

SEINÄJOEN k.m. yhdistys vieraili helluntaina Ylistarossa maanvilj. Jaakko ja Anna Sauselinin talossa. Huonon sään vuoksi saapui vieraita vain noin 30 hiljaista päätä. Talon emäntä Anna oli järjestänyt vieraille hyvät kahvit ja ruoan. Puheita piti Matti Ylivaara ja Kustaa Somppi sekä eräät muut. Sauselinin talo sijaitsee Ylistaron aseman syrjäseudulla, jonne menee mutkainen tie, ja talon lähellä on tiet niin ristiin rastiin, että ensi kerralainen voi helposti eksyä väärälle tielle. Osa yöpyi Sauseliin, sillä isäntä ja emäntä ovat kohtalotovereilleen hyvin ystävällisiä. Seinäjoen k.m. yhdistyksen johtokunta lausuu hyvät kiitokset Jaakko ja Anna Sauselinille. *K. A. S.*

ESITELMÄPÄIVÄT KOTKASSA. Kuten toisessa paikassa olevasta ilmoituksesta näkyy, pidetään Kotkan k.m. yhdistyksen toimesta esitelmäpäivät lokak. 3—4 p:nä Aleksanterink. 9. Kaikesta päättäen niistä tulee varsin huomattavat. Pääsi arvokkaita esitelmiä eri aloilta, pidetään jumalanpalvelus kirkossa, käynti Kotkan vesitornissa, josta on mitä omalaatuisin näköala yli aavan meren. Lopuksi järjestetään juhla hyvällä ohjelmalla, johon kuuleva yleisökin on tervetullut. Viittaamme ilmoitukseen.

Pitempimatkaistenkin sopii saapua Kotkaan, sillä rautatiehallitus on myöntänyt 50 %:n alennuksen rautatielipuille. Hyviä asuntoja on saatavissa; voidaan myöskin etukäteen varata, kun siitä ilmoitetaan yhdistyksen puheenjohtajalle, os. Aili Sihvola, Inkeroinen. Jokaisella junalla ollaan myös vastassa. Tervetuloa Kotkaan juhlimaan!

ESITELMÄPÄIVÄT järjestetään Tampereen ja sen ympäristön kuuromykille Johanneksen kansakoulussa Tampereella tulevan syyskuun 26—27 p:nä 1931. Lauantaina, syyskuun 26 p. klo 5 ip. alkaa vastaanottoilaisuus puheineen ja esitelmineen. Ohjelma lähemmin nähdään kokouspaikalla. Tervetuloa!

HUVIRETKEN toimeenpanee Hämeenlinnan Kuuromykkäyhdistys Perttulan Norjaan sunnuntaina syyskuun 6 p:nä. Perillä on hauska ohjelma, m. m. urheilijat kertovat näkemystään k.m. olympialaiskisoista Nürnbergistä y. m. Automatka tapahtuu kello 11 kaupungin kirkon edustalta. Kaikki syd. tervetulleita!

ESITELMÄPÄIVÄT

ja

JUHLAN

järjestää

KOTKAN K.M. YHDISTYS

lauvantaina ja sunnuntaina lokak. 3—4 p:nä Kotkan Suojeluskuntatalossa. Puhujina esiintyvät: pastori O. Myyriläinen, rovastin rouva N. Päiviö, opettaja V. Lehto, herrat J. Sundberg, E. Karilas ja M. Mikkolainen.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

Huom.! Kotkaan saapuville esitelmäpäivien osanottajille on rautatiehallitus myöntänyt 50 %:n alennuksen piletien hinnoista.

Piletti on lähtöasemalla leimattava, eikä sitä saa antaa pois konduktöörille. Alennus on voimassa syysk. 27 p:stä lokak. 10 p:ään.

Toivotaan runsasta osanottoa!

KARJANHOITOON

täysin tottunut, siivo, vakava, ei aivan nuori kuuro palvelija saa paikan luonamme (9 lehmää). Jäljennös todistuksista sekä palkkavaatimus on lähetettävä maanvilj. *Eino Mannu-lalle*. os. Uusikylä, Koskunen.

Hämeenlinnassa heinäk. 11—12 p:nä urheilujuhlassa otettuja

VALOKUVIA

saa tilata allekirjoittaneelta seuraavia:

- N:o 1. 100 m. naisten juoksu.
- " 2. 100 m. miesten juoksu.
- " 3. 200 m. miesten juoksu.
- " 4. 1,500 m. juoksu.
- " 5. 5,000 m. juoksu.
- " 6. Viestinjuoksun vaihto.
- " 7. Hämeenlinnan joukkue.
- " 8. Naisurheilijoita.
- " 9. K.m. Aulangon karhu-luolassa.

Koko sarja maksaa 25 mk. ja lähetetään postivapaasti. Yksityiskuvat 3 mk. kappale + 40 p. postimerkki liitettävä tilaukseen. Rahan seurattava tilausta,

K. B. MIKKOLA.
Helsinki, Vaasank. 5, B, 19.